

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

Ετήσια ἐν Κύπρῳ Σελίνια..... 8.
Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ 10

Πᾶσα αἰτήσις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς δέον νὰ φέρη τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΣΑΛΟΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΠΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἀρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ «Νέου Ἐθνους» καταχωρίζονται δωρεάν.
Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Γράφοντες ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ περὶ τῆς λυπηρᾶς καταστάσεως τῆς παρ' ἡμῖν γεωργικῆς τάξεως, ἣτις τάλαιπωρεῖται δυστυχῶς, ἕνεκα τῆς ἀζητησίας καὶ τῆς ἐκπτώσεως τῶν δημητριακῶν καρπῶν, ἐποιούμεθα σύστασιν, ὅπως οἱ γεωργοὶ ἐπιδιώξωσι πλεόν καὶ ἄλλα εἶδη προϊόντων πρὸς καλλιέργειαν, ἐὰν θέλωσι ν' ἀνενήψωσιν ἐκ τῆς παρούσης δυσχεροῦς αὐτῶν θέσεως, τοιαῦτα δ' ὑπεδειξάμεν κυρίως ὡς ἐπικερδῆ τὸν ἀνθρώπον. τὸν λινοσπόρον καὶ τὸ ριζάρι, ἀπερ' καὶ κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν εἰδημόνων, ἀποφέρουσιν ἱκανὸν καὶ βεβαιὸν κέρδος. Ἡ δὲ εὐτυχῶς κατενόησαν φαίνεται οἱ γεωργοὶ, ὅτι ἀνωφελὲς εἶναι νὰ ἐξακολουθῶσιν ἐμμύνοντες αἰωνίως εἰς τὰς ἀρχαίας αὐτῶν συνήθειας καὶ ἱκανοὶ ἐξ αὐτῶν ἤρξαντο ἐπιδιδόμενοι εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ λινοσπόρου, ὅστις φημιζέται ὡς ἐπικερδίστατον προϊόν, ἀποφέρον κέρδος κατ' ἐλάχιστον ὅρον δύο περίπου λίρων κατὰ στρέμμα, τοῦ δ' ἀπερ' παραβαλλόμενον πρὸς τὸ κέρδος τῶν δημητριακῶν, εἶναι πράγματι πολὺ αὐτοῦ ὑπέρτερον. Ἐτερον εὐχάριστον εἶναι ὅτι καὶ τὸ παρ' ἡμῖν γεωργικὸν τμήμα ἤρξατο πῶς κατανεῖν τὴν ἀποστολήν του, προνοεῖν περὶ βελτιώσεως τοῦ σπόρου καὶ ἐκδίδον ὠφελίμους τοῖς γεωπόνοις ὁδηγίας, ἐξ ὧν μία εἶναι καὶ ἡ ἐν τῷ παρελθόντι ἡμῶν φύλλῳ δημοσιευθεῖσα περὶ τῆς χρησιμότητος τῆς λαβυρίδος (πάμιας) ἐκθεσις. Ἄλλ' ἐκ τούτων μόνον δὲν ἐπεταὶ ὅτι ἐξασφαλίζεται τὸ μέλλον τῶν γεωργῶν μας. ἐκτὸς ἐὰν γενικευθῇ ἡ καλλιέργεια τῶν ὑποδειχθέντων προϊόντων εἰς ἐκείνα μάλιστα τὰ διαμερίσματα, ὧν τὸ ἔδαφος δύναιται νὰ θεωρηθῇ κατάλληλον παρὰ τῶν εἰδημόνων, προσέτι δὲ, ἐὰν τὸ γεωργικὸν τμήμα λειτουργῇ λυσιτελῶς ὑπὸ τὰς ὁδηγίας πεπειραμένου ἀνδρός, προσκαλούμενου ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς κυπριακῆς κυβερνήσεως ὡς μικρὰς ὠφελείας, καὶ ἐπὶ οὕτως καὶ ἐκ τῆς ἰδρύσεως σχολῶν γεωργικῶν, οἷα ὑπάρχον καὶ ἐπὶ ἐνετοκρατίας ἐν τῇ νήσῳ καὶ οἷα ἰδρύθησαν ἤδη ἐν Θεσσαλίᾳ, καὶ οἷα πολλοὶ ὅτε τῶν γεωργῶν, ἀπερ' ἡμεῖς ἐπὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς

ζαχαροκαλάμου καὶ τῶν κοκκινόγουλίων, ἀπερ' εὐδοκίμουσιν ἐν Κύπρῳ. Διὰ τούτων δυνάμεθα νὰ τρέψωμεν τὴν ἐλπίδα ὅτι θάττον ἡ βράδιον θέλει ποριεσθαι ἀνετώτερον τὰ πρὸς τὸ ζῆν ὁ γεωργικὸς πληθυσμὸς τῆς νήσου. Ἐδιδάχθημεν ἀποχρώντως ἤδη ὅτι ἐκ τῶν δημητριακῶν καρπῶν εἶναι ἀμφιβολὸν καὶ ἀβεβαιὸν τὸ μέλλον τῶν χωρικῶν, ὧν εἰς πλείστα διαμερίσματα εἶναι ὁ μόνος ἔχθρὸς βιοπορισμός. Ἐφόσον λοιπὸν ὑπάρξωσι ὀλίγοι δυνάμεις, ἃς μερμνήτομεν, περὶ ἐξασφαλίσεως εὐτυχιστέρου μέλλοντος, ἵνα μὴ κατόπιν εὐρεθῶμεν εἰς κατὰστασιν ἀνεπίδεκτον πάσης θεραπείας. Πρὶν ἢ σημεῖν καὶ ἡ τελευταία ὥρα τοῦ ἐπαπειλημένου λαοῦ, ἡμεῖς ἐπὶ τὸ δυνατόν ν' ἀνακτήσωμεν δυνάμεις καὶ ἃς παλαίσωμεν μετὰ θάρρους κατὰ πάντων τῶν ἐναντίων τῷ τόπῳ ἡμῶν στοιχείων.

ΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς χώραις γινόμενων ἀνασκαφῶν ἡ ἐγκριτοὶς ἡθηναικὴ συνάδελφος «Ἐστία» γράφει τὰ ἐπόμενα:

Ὡς παραμυθία ἄλλων αὐτοχημάτων ἐπέρχεται ἡ ραγδαίοντα ὁσημέραι ὠθησις ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν ἐπὶ πάσῃ γῆς Ἑλληνικῆς, ἣν μῦθος, ἱστορία, τέχνη ἐκλείπει. Ἡ ἐλευθέρη Ἑλλάς, ἡ Κρήτη, ἡ Κύπρος, αἱ ἀκταὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἵνα τῶν κυριωτάτων μόνον μνημονεύσωμεν, ἀναμοχλεύονται ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς σκαπτικῆς, πλούσιος δὲ θησαυροῦ. κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἥτιον, ἀναθρόσκει πρὸς χαρὰ καὶ φωτισμὸν πάντων ὅσοι ρεμβάζουσι τὸν ἀρχαῖον κόσμον καὶ διδάσκονται ἐξ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν σπλάγχων τῆς ἱστορικῆς γῆς. Τὰς ἀνασκαφὰς ὁμῶς εἰς χώρας ἐνθα δὲν κρατεῖ ἀπλῶς ἡ κυβερνητικὴ δύναμις τοῦ ἑλληνικοῦ στοχεῖν ὅτι ἡ γῆς ἀναθρόσκει πρὸς χαρὰ καὶ φωτισμὸν πάντων ὅσοι ρεμβάζουσι τὸν ἀρχαῖον κόσμον καὶ διδάσκονται ἐξ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν σπλάγχων τῆς ἱστορικῆς γῆς. Τὰς ἀνασκαφὰς ὁμῶς εἰς χώρας ἐνθα δὲν κρατεῖ ἀπλῶς ἡ κυβερνητικὴ δύναμις τοῦ ἑλληνικοῦ στοχεῖν ὅτι ἡ γῆς ἀναθρόσκει πρὸς χαρὰ καὶ φωτισμὸν πάντων ὅσοι ρεμβάζουσι τὸν ἀρχαῖον κόσμον καὶ διδάσκονται ἐξ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν σπλάγχων τῆς ἱστορικῆς γῆς. Τὰς ἀνασκαφὰς ὁμῶς εἰς χώρας ἐνθα δὲν κρατεῖ ἀπλῶς ἡ κυβερνητικὴ δύναμις τοῦ ἑλληνικοῦ στοχεῖν ὅτι ἡ γῆς ἀναθρόσκει πρὸς χαρὰ καὶ φωτισμὸν πάντων ὅσοι ρεμβάζουσι τὸν ἀρχαῖον κόσμον καὶ διδάσκονται ἐξ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν σπλάγχων τῆς ἱστορικῆς γῆς.

κλειστικὸν κτήμα τοῦ λαοῦ, ἐστὶς τὸν βίον αὐτοῦ ὀφείλει εἰς τοιοῦτους προπάτορας. Καὶ τοιοῦτος ὅρος, οὗ ἀνεῖναι φευκτέα πᾶσα ἀρχαιολογικὴ ἐρευνα, δὲν ἐτηρήθη πάντοτε αὐστηρῶς ὅσον ἀρροᾷ τὰς ἑλληνικὰς χώρας, ἐρ' ὧν δὲν κρατεῖ ἀμέριστος ἡ ἑλληνικὴ διοίκησις. Ἐγράφη ἄλλοτε ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ ὁποῖων θησαυρῶν ἀπεστερήθη ἡ Κύπρος, γνωστὸν δ' εἶναι ὁποῖων καλλιτεχνημάτων ἀπεγμνήθησαν αἱ ἀκταὶ καὶ τὰ ἐνδοτεία τῆς Μ. Ἀσίας, ὁποῖος δὲ ὀλεθρὸς ἀπειλεῖ τὰς περιφανεστάτας τῶν Μικρασιατικῶν πόλεων, διὰ τῆς συλήτεως Ἑλληνικῶν θησαυρῶν καὶ μνημείων. Ἐν Γουρκίᾳ ἰδίως ὁ κίνδυνος οὐλομένην εἶναι φημιζέται. Ἀντὶ μικρᾶς ἐπιρροῆς καὶ ἐνίοτε ἀντιμέσων, αἵτινα πολλάκις δὲν δύνανται ν' ἀτενίσωσι καὶ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἐπιτυγχάνονται ἀδελφαὶ ἀνασκαφῶν, ἡ καὶ κατ' ἀνοχήν ἐπιτελοῦνται τοιαῦτα συστηματικῶς, τὰ εὐρήματα δὲ, ἡ τοῦλάχιστον τὰ κάλλιστα ἐξ αὐτῶν ἀπολλύονται διὰ τὴν ἐπαρχίαν, ἐν ἣ κατέκειντο, συνεπῶς δὲ καὶ διὰ τὸ κράτος, ὅρ' ὁ τελεῖ ὁ ἀρχαιολογικὸς χώρος. Βεβαίως εἶναι κέρδος τῆς ἐπιστήμης πᾶσα νέα ἐρευνα εἰς τὴν σφαῖραν τῆς ἀρχαιολογίας καὶ τῆς ἀρχαίας τοπογραφίας ἀναγομένη, τὸ κέρδος ὁμῶς τοῦτο ἀδρῶς ἀποτελεῖ πολλάκις ἡ τὰ εὐρήματα παραγοῦσα χώρα διὰ βεβήλου σφετερισμοῦ, ὃν πονηροὶ ἢ ἱσχυροὶ ἀπεργάζονται ἐπὶ τῶν τιμωτάτων καὶ ἀκραιφνεστάτων πατρίων ἀρχαιολογικῶν κτήσεων. Τὸ ζήτημα πρόκειται θέμα ἰδιαιτέρας καὶ ἐπιμνωτέρας μελέτης καὶ ἐπὶ τῇ εἰδησει ὁμῶς ὅτι καθόδοι ἀρχαιολόγων ἐπὶ σκοπῷ ἀνασκαφῶν εἰς ἑλληνικὰς χώρας, μὴ ἐλευθέρως ὁμῶς, μελετῶνται ἐρευνήσαμεν εὐκαιρὸν νὰ σημειώσωμεν τὰ βραχέα ταῦτα προκαλοῦντες τὴν προσοχὴν τῶν ἱθαγενῶν ὁπωσδήποτε τῶν δημοσίων, καὶ οἷτιναι, ἐάν πρόκειται ν' ἀποστερηθῶσιν αἱ ἰδίαι χώραι τοιοῦτων κειμηλίων, ὁρθῶς θὰ πράξωσιν ἐὰν παρέμβωσιν εἰτε διαμετρυνόμενοι ἐάν πρόκειται αἱ ἀνασκαφαὶ νὰ ἐπιτελεσθῶσιν ἀκευσίως αὐτῶν, ἢ ἀξιούντες ὅπως τὰ τυ-

χόν εὐρήματα ὀριστικῶς ἀπομένωσιν ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ἐξάγονται διὰ τῆς ἀνασκαφῆς.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ
ἐπὶ τῆς παιδαγωγίας καὶ τοῦ νεωτέρου διδακτικοῦ συστήματος.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου.)

Ἡ στοιχειώδης δημοτικὴ ἐκπαίδευσις εἶναι ἡ πρώτη τῆς ἀνατροφῆς βαθμὶς, ὁ θεμέλιος οὕτως εἰπεῖν λίθος παντὸς διανοητικοῦ καὶ ἡθικοῦ οἰκοδομήματος. Ἀτυχῶς μόνον ὁ κατώτατος οὗτος τῆς παιδαγωγίας βαθμὸς εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεονέκτητος εἰς τὰ τέχνα ἀποχειροποιούτων. Ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, παρατηρεῖται ἐν τούτοις ὅτι αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν τῆς παιδείας ζηλωτῶν. Οἱ βιομήχανοι, οἱ εὐποροῦντες γεωργοὶ, οἱ μικροκτηματῆαι καὶ μικρέμποροι, τῶν ὁποῖων ὁσημέραι εὐρύνεται ὁ κύκλος, ζητοῦσι διὰ τῶν τέκνων τῶν ἐκπαιδευσιν ἀνωτέραν μὲν τῆς δημοτικῆς, μὴ ἐπιβάλλουσαν ὁμῶς αὐτοῖς τὴν ὑποχρέωσιν τῶν ἐν τῷ γυμνασίῳ σπουδῶν, ἀνωρελῶν ὁλως διὰ τὸν εἰς ὃν ταῦτα προορίζονται σκοπὸν. Τὴν τοιαύτην ἐπιθυμοῦντες νὰ πληρώσωμεν ἑλλειψιν, εἴχομεν πρότινων μετῶν προτείνει εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας σχέδιον περὶ συστάσεως ἀνωτέρας δημοτικῆς σχολῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Πρακτικὴ σχολή», ὅπερ πραγματοποιούμενον ἤθελε μεγάλως τιμήσει τὸν Σαμικὸν λαόν. Ὁ ἀνώτερος οὗτος τῆς ἐκπαιδεύσεως βαθμὸς πρέπει νὰ εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν ἐνεστώσαν κατὰστασιν καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς νήσου. Δέον νὰ στηρίζεται ἐπὶ τῆς σπουδῆς, ὡς καὶ ξένης τινὸς διλέκτου, ἐπὶ τῆς διδασκαλίας τῆς συγχρόνου ἱστορίας, τῆς γεωγραφίας, τῆς λογιστικῆς, τῶν φυσικομαθηματικῶν ἐπιστημῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν Γεωργίαν, τὴν Βιομηχανίαν καὶ τὸ Ἐμπόριον. Ἀνάγκη τοιαύτην καταρτίζοντες σχολὴν οὐχὶ τῶν μαθητῶν νὰ εὐαρεστήσωμεν περιεργίαν, ἀρκούμενοι εἰς ἐπιπόλαιον καὶ κενὴν ἀπαιτήσιν ἐπιστημονικῶν γνώσεων,

ἀλλὰ ἐπὶ ἀκραδάντων νὰ στηρίζωμεν αὐτὴν βάσεων, χορηγοῦντες εἰς τοὺς ἐν αὐτῇ τροφὴν εὐχόμενοι καὶ ἀπείρου τὸν μόρφωσιν πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἐξελίξεις των. Εἰ καὶ ἀδυστάτως παρεξηγούμεθα ὅτι ἡ ἀνωτέρα δημοτικὴ ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ εἴναι πρακτικὴ, δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι ἐννοοῦμεν ἐπὶ ἐπιτηδεύματων καὶ τεχνῶν νὰ συστηθῇ ἐκπαιδευτήριον· τὸ τῆς πρακτικῆς σχολῆς πρόγραμμα ὡς ἄμεσον ἔχει σκοπὸν τὴν διάπλασιν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ πνεύματος, τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διανοητικῶν δυνάμεων. Ἐν αὐτῇ ὁ μαθητὴς διδάσκεται οὐχὶ ἐπιτηδεύματα, ἐπιτηδεύματα τὴν πρὸς τὴν εἰδικότητα, ἀλλὰ τὸν τρόπον δι' οὗ δύναται εὐχερῶς νὰ ἀκολουθῇ τὸ στάδιον τῆς ἐκλογῆς του, καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν ἐν τῇ κοινωνίᾳ προορισμὸν του, ὡς καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα χρέος του. Καταδεικνύει τῆς ἀνάγκης ἰδρύσεως τριῶν σχολῶν, μεταβαίνοντες εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν πρακτικῶν μέσων, δι' ὧν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ τε σύστασις καὶ πρόδοσις τῆς. Τὸ πρῶτον, κατ' ἐμὴν γνώμη, εἶναι ἡ ἐπ' εὐρυτέρων βάσεων ἐνέργεια τῆς ἀτομικῆς πρωτοβουλίας, ἡ ἐκχώρησις τοῦ δικαιώματος εἰς τοὺς δῆμους ἐκαστοῦ τμήματος, κοινὰ καὶ ὁμοῖα ἔχοντας συμφέροντα, νὰ κανονίσωσιν ἐλευθέρως καὶ διὰ τοῦ ἀρμοδιωτέρου αὐτοῖς τρόπου τὴν τῶν τέκνων τὴν ὑπὸ τῆς Αἰ. Π. Σ. τῆς Ἀμερικῆς ἡγεῖται ἀρὰ γε τοσοῦτον ὑπερόγκῃ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καταβάλλει ποσά, ἐν μὴ ἦσαν ἐλεύθεροι ν' ἀριθμίζωσι κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ κατὰ τὰς ἐπιτοπίους ἀνάγκας πᾶν ὅ,τι ἀποβλέπει εἰς τὴν τῶν νέων ἀνατροφήν. Πρὸ τοῦ εἶναι εὐρισκόμεθα σημείου καὶ διὰ τὴν νῆσον, ἣτις ἂν καὶ μικρά, δὲν ἔχει ὅμως καὶ διὰ τὰ ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται τὸ πρῶτον τμήμα τῆς τὰ αὐτὰ συμπεριφέροντα, τὸς ἰδίας ἀνάγκας. Ἄς ἀναθεωρήσῃ λοιπὸν ἡ κυβερνήσις τὴν διαρρύθμισιν τοῦ διδακτικοῦ συστήματος εἰς οὗτά τε ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς τμήματος, λαμβάνονσα ὑπ' ὄψιν τῆς ἐπὶ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ τῆς διδασκαλίας καθ' ὅσον τὴν νῆσον δὲν εἴναι ἀρμόδιον διὰ πάντα τὸν καὶ καιρὸν, ἀλλ' οὐδε, πρὸς τὸν τελευταῖον. Γραφῆναι τινὰ διδόνσα ὡρίσιν εἰς τὴν ἰδιοδικίαν καὶ ἀποδότητον πρωτοβουλίαν, μετ' εὐαρεσκείας θέλει παρατηρήσει τοὺς πολιτικὰς συντρέχοντας μεταπροθυμίας εἰς τὴν σύστασιν καὶ τὴν διοργάνωσιν ἐκπαιδευτήριον, σκοπὸν ἔχοντας τὴν ἑστὸν εἶδον τε τελειότεραν τῶν τέκνων τῶν μόρφωσιν.

Περὶ τῆς ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου ἐν ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμενης κλασικῆς ἐκπαιδεύσεως θέλω πραγματευθῇ ἐν βραχυλογίᾳ, αὐτὴ δι' οὐδὲν παρασκευάζει τὸν μαθητὴν στάδιον, διδόνσα ἐν σπουδαίᾳ καὶ χάριν εἰς τὸ πνεῦμά του, εἰς ὠφέλιμος μόνον διὰ τοὺς μέλλοντας σπουδάζον νὰ διὰ δὲ μαθητῶν ἐν

τῇ κοινωνίᾳ πρόσωπον. Ἐάν ἡ ἀνωτέρα δημοτικὴ ἐκπαίδευσις ἀφείλῃ νὰ εἴναι πρακτικὴ, ὁ τοιοῦτος ὅρος δύναται νὰ παραλειφθῇ διὰ τὰς κλασικὰς σπουδὰς, τὰς ὅλως διαφόρων ὑπὸ τῶν μέλλον. Ἡ ἀπόκτησις θετικῶν γνώσεων κατὰ θεωρίαν τοῦλάχιστον πρέπει νὰ μὴ παραμεληθῇ ἐν τῷ γυμνασίῳ, ἀλλ' ὅχι καὶ νὰ ὑποσκελίσῃ τὴν θεωρίαν ἢ νὰ ὑπερισχῇ καθ' ὅσον κληρίαν αὐτῆς. Οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἥρωες τῆς ἀρχαϊότητος οἱ ὑπὸ ἀφ' οὗ περιβεβλημένοι αἰγλῆς, οἱ μῦθοι καὶ ἡ ἱστορία τῶν τῆς Μεσογείου λαῶν, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ἐδιδάσθησαν πᾶν ὅ,τι ἐξοχὸν καὶ γοητευτικὸν ἢ τοῦ πολιτισμοῦ πρόδοσις ἢ ἀσχετος μὲν πρὸς τὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ σπουδαία διὰ τὸν ὑψηλὸν τῆς ἀνθρωπότητος προορισμὸν ἐλα ταῦτα, λέγω, δύναται ἐπωφελεῖς νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ τῶν αἰσθημάτων διακεκριμένων νέων, μελλόντων νὰ μεταδώσωσι τὰ φῶτα εἰς τὴν γενέτειραν καὶ νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ αὐτῆς. Κατ' ἐμὴν ἔμωσιν κριτὴν, ἡ κλασικὴ ἐκπαίδευσις ὑψηλότερον ἡδύνατο νὰ ἔγῃ σκοπὸν ἐν γυμνασίῳ τὴν κρίσιν περισσότερον τοῦ μνημονικοῦ, ἐν περισσοτέρᾳ ἐδιδάσθητο εἰς τὸ παρατηρητικὸν καὶ εἰς τὰς ὁρὰς σκέψεις οὐ μόνον εἰς ἀπλῶς διδακτικὰ περιοριζομένη μαθήματα, ἀλλ' εἰς διανοητικὰς ἀσχολοῦμένη ἀσκήσεις, ἐνισχυούσας τὸ πνεῦμα καὶ ἀνυψώσας τὴν καρδίαν πρὸς τὸ τέλειον.

Ἐνταῦθα δίδομεν τέρμα εἰς τὰς ἐπὶ τῆς παιδαγωγίας καὶ τῆς διδασκαλίας σκέψεις μας. Σκοπὸς ἡμῶν ἦτο περιληπτικῶς περὶ αὐτῶν νὰ πραγματευθῶμεν, οὐχὶ δὲ πλήρῃ νὰ ἐκθέσωμεν θεωρίαν. Δὲν ὑπάρχει ἀντικείμενον συζητήσεως συνηθέστερον καὶ κοινότερον, ἀλλ' ἐν ταύτῳ καὶ μᾶλλον σπουδαίον καὶ πολὺπλοκον. Ἡ ἀνατροφή καὶ ἡ διδασκαλία εἶναι προβλήματα, εἰς ὧν τὴν ἐπιτυχὴ λύσιν ἀσχολοῦνται ἀπαύστως αἱ ἐπὶ τῆς σφαιρας μας ἀλληλοδιαδόχως ἀναφανόμεναι καὶ ἐξαφανιζόμεναι γενεαί. Τὸ περὶ αὐτῶν ζήτημα ἐλαβε τὴν ἀρχὴν ἐκ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τῶν ἀσθενῶν καὶ μικρῶν ἐκείνων ἐν τῶν εἰς τὰ ὅποια ὁ Θεὸς ἐδωρήσατο μετὰ τῆς ζωῆς καὶ ψυχῆς ἐπιδεκτικὴν μορφώσεως. Εἶναι τὸ ζήτημα πάσης εὐαίσθητου μητρὸς πρὸ τῆς κοιτίδος τοῦ τέκνου τῆς. Εἶναι τὸ ζήτημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου θεῶν πρὸ πάντων ἄλλων ν' ἀσχολῇται πᾶς ἄγιος τοῦ ὀνόματος του νομοθέτης, διότι ἐν ἀνθρωπότητι πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς ποινῶν διὰ τὰς ἐπὶ τοῦ νέμου παραβάσεις, νὰ ἐξαγνίσωμεν τὰ ἥθη θέλωμεν ἀνατιθεμένης μετ' ὧσεως χρηστοῦ καὶ ἐναρέτους πολίτας σεβόμενους καὶ τιμῶντας τὸν νόμον.

Ἡ συστηματικὴ αὕτη μελέτη ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ σχολὴ τὴν κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ μου ἀναπαύσεως ὡς ἀφορμὴν ἔχων τὰς ἐπὶ τῶν ἀναγ-

κῶν τῆς νῆσου ληφθείσας πληροφορίας ὡς βάσιν δὲ τὴν μικρὰν ἐπὶ τῆς παιδαγωγίας περὶ μου, πιστεύω ὅτι θέλω συντελεῖσαι εἰς τὴν ὁριστικὴν λύσιν πολλῶν ἐκκερμῶν ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ζητημάτων, ζωηρῶς ἐνδιαφερόντων τὸν τόπον. Πλέον ἢ ποτε εἶναι ἀνάγκη νὰ λάβῃ ἡ διδασκαλία τὴν ἐμπέπυτον αὐτῇ ἐν τῇ ἀνατροφῇ τῶν παιδῶν θέσιν, νὰ γείνη δὲ τὸ ἀντικείμενον ὠρίμου σκέψεως ἀντὶ νὰ ἐγκαταλείπηται εἰς τὴν ἰδιοτροπίαν καὶ τὸ ὁσταθὲς τῆς τύχης. Λέγουσιν ὅτι τὸ μέλλον εἶναι ἄσπετον, ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς ἀπροόπτων καὶ καταστρεπτικῶν οικονομικῶν καταγίγδων, ὅτι ἡ σημερινὴ τῆς νῆσου κατάστασις εἶναι ἀκροσφαλὴς καὶ ἐπικίνδυνος, ἀλλὰ ποσὸς δὲν πρέπει νὰ πτωμέθῃ ἐκ παρρησίας Ἱερειῶν, διότι παρ' ἡμῶν ἐξήρηται ἡ ἐν βραχεὶ διαστήματι χρόνου ἀποδόσις παντός ἐπικειμένου κινδύνου. Ὡς μέσον ἀλάνθαστον διὰ τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω τροπὴν τοῦ μέλλοντος τῆς νῆσου, δύναμαι ἀνεκδοκίμως νὰ θεωρήσω τὴν ἐμφορὰν ἀνατροφῆς τῶν παιδῶν, ἣτις ἐσχυροποιεῖ τοὺς χαρακτῆρας, καὶ μορφώνει ἀνδρας δυναμένους ν' ἀντιμετωπίσωσι πᾶσας τὰς καταφύλας τῆς τύχης. Ἀλλ' ἡ ἀνάπλευσις καὶ πρόδοσις τῶν ἡθῶν δὲν ἐκδηλοῦται αὐτομάτως, δὲν γεννῶνται ὡς διὰ μαγείας καὶ αὐθαρῆς, μὴ τὰς περιμένωμεν δὲ ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἡγεμονικοῦ καὶ ἀποδοτικῆς μεριδος. Κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὁρισθέντας νόμους, πᾶν πρᾶγμα ἐν τῷ κόσμῳ αὐξάνει καὶ τελειοποιεῖται βαθμηδόν. Ὅπως διὰ τὸν παῖδα εἰσδηλοῦται καὶ ἂν μεταχειρισθῶμεν μέσον δὲν δύναμεθα νὰ ἐπιτελῶμεν τὴν εἰς τέλειον ἀνδρα μεταμόρφωσιν του, οὕτως καὶ διὰ τὴν βελτίωσιν πάσης κοινωνικῆς καταστάσεως μόνῃ ἡ ἐμφορὰ καὶ σοβαρὰ ἀνατροφή δύναται ἐξελίξαι νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ καὶ μᾶς μεταδιδῶσιν ἐκ τῆς κακίας εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, ἐκ τῆς καταπτώσεως καὶ τοῦ ἐξουτελισμοῦ εἰς τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον.

Οἱ συμμεριζόμενοι τὴν περὶ βιβλικοῦ μετασχηματισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου γνώμην, φαίνονται καποτε προαναγγέλλοντες ἡμῖν τὴν προσεχὴ ἐμφάνισιν εὐγενεστέρων φύσεως ἀνθρώπων, ὠρισμένων νὰ μᾶς ἀντικαταστήσωσιν, ὅπως ἡμεῖς διεδόχθημεν κατωτέρων βιβλικῶν ζωῶν. Ἐνδεχεται μάλιστα, ὡς τινες εἰκάζουσιν, ν' ἀπαντήσωμεν τὸν μέλλοντα νὰ καθέξῃ ἐν τῷ κόσμῳ τὴν θέσιν μας· τοιαῦτα ὑποσχέσεις ὀλίγον μᾶς ἐνδιαφέρουν, καὶ εἰς τὴν ἐνδεχομένην ἐλευσίαν τοιαύτης φαντασιώδους γενεᾶς ἀνθρώπων ὡς διὰ μαγικῆς ράβδου καὶ αἰφνιδίως ἀνθρωποσκόπης ἐν μέσῳ ἡμῶν, οὐδέμιν διδομεν πίστιν. Γνωρίζομεν εὐτυχῶς ἕτερον τρόπον καὶ ἀσφαλέστερόν τι μέσον, ὅπως ἀναθάλῃ οὐχὶ οὐλή τις παρὰ δόξαν καὶ ἔχρη ὥρας ἀγνώστου, ἀλλ'

λὰ γενεὰ ὑπερτέρα τῆς ἐνεστώσης, ἐν μὴ κατὰ τὴν φυσικὴν εὐεξίαν καὶ δύναμιν, τοῦλάχιστον κατὰ τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν καὶ κατὰ τὰς ψυχικὰς ἀρετάς.

Τὸ μέσον τοῦτο εἶναι, ὡς διὰ μακρῶν ἀπεδείχθη, ἡ διὰ τοῦ ὁρθοῦ λόγου καὶ τῆς σκέψεως ἐφαρμογὴ πρακτικῶς τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, συμφωνοῦντος, μᾶλλον πρὸς τὴν τοῦ ἀνθρώπου φύσιν καὶ δυναμῆς νὰ ἱκανοποιήσῃ πληρέστερον τὰς παρούσας τῆς νῆσου ἀνάγκας.

Ἐκ τῆς «ΣΑΜΟΥ» (Ἐπὶ τὸ τέλος.)

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Η ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΥ ΠΑΝΟΥΡΙΑ.

Ἀναγινώσκουμεν ἐν ταῖς ἀττικαῖς συναδέλφοις, ὅτι ὁ ἐν Λάρνακι ἀξιοτίμος Προξένος τῆς Ἑλλάδος κ. Κωνστ. Πανουρίας μετατίθεται εἰς Τύνισα ἀντικαθιστάμενος ὑπὸ τοῦ ἐν Ἱερσολύμοις διατελοῦντος τοιοῦτου κ. Γ. Φιλήμονος. Ὁ κ. Πανουρίας κατὰ τὸ διετὲς περίπου διάστημα τῆς ἐν Κύπρῳ διαμονῆς τοῦ προσηλυτάτου τὸν σεβασμὸν καὶ ἀγάπην ἀπάντων τῶν Κυπρίων, δόξας κοινωνικῶς καὶ ἐκπληρώσας λίαν εὐόρκως τὰ καθήκοντα τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ ὑπουργήματος, διὰ βαρέως θά ὀλίγη σύμπασαν τὴν κοινωνίαν ἢ εἰς τῆς μεταθέσεως του, ἣν μετὰ λύπης καὶ ἡμεῖς ἀναγράφομεν.

—§—

Τῇ ὀγδόῃ Σεπτεμβρίου οἱ ἐν Ἀθῆναις παρεπιδημοῦντες Κύπριοι, γράφει ἡ «Ἑστία» ἡγὼν τὴν ἐσπέρην των. Ἀρχιερατικὴ λειτουργία ἐψάλη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, εἰς τὴν προσήλθον πάντες σχεδὸν οἱ αὐτόθι Κύπριοι τῇ προσκλήσει τοῦ καλλιῶν γραμματέως τοῦ σωματείου των κ. Α. Λοῖζου, συντελέσαντος τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἑστὸν εἶδον τε εὐπρεπεστέραν τῆς ἐσπέρης διεξαγωγὴν.

—§—

Καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ οἱ συμπατριῶται ἡμῶν ἐπνηγύρισαν τὰ Γενέθλια τῆς Θεοτόκου λίαν μεγαλοπρεπῶς, τελείαντος τὴν λειτουργίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεβαίδος, καθ' ἣν παρίστατο καὶ ὁ Πολιτικὸς Πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος κ. Γρυπάρης.

—§—

Νέα πάλιν θρυλήματα ἤρξαντο διαδιδόμενα, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν νῆσον ἡμῶν. Τὴν φερόν ὅμως ταύτην εἶναι ἥττον δυσσάρεστα.

—§—

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι δύο τῶν γεφυρῶν τῶν κατασκευαζομένων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς μεταξὺ Λάρνακος καὶ Λεμεσοῦ συνετελέσθησαν εἰς καὶνὴν ἡμέραν. Πρὸς κατασκευὴν τῶν γεφυρῶν τούτων τῇ συστάσει τῆς

Μ. Ἀρμυστοῦ ἐψηφίσθη πρό τινας εἰδικὸν ποσόν.

—§—

Παρατηρεῖται πάλιν μεγάλη ἐν τῇ ἀγορᾷ σπάνις ἀργυρῶν νομισμάτων. Εἶναι ἄρα γε ἀποτέλεσμα τῆς κατεχούσης τὸν τόπον οἰκονομικῆς δυσπραγίας.

—§—

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξουχίας ὁ Μίγας Ἀρμυστὴς ἠρώδεσεν νὰ διατάξῃ ἵνα ἡ μὲν καθαρισ, ἡ ἐπιβαλλομένη ἐπὶ προελεύσεων ἐξ οἰουδῆτινος λιμένος ἡ μέρους τῆς μεταξὺ Κυλινδριῶν καὶ Βήρυτου κειμένης Ἀκτῆς, ἀντικατασταθῇ δι' ἰατρικῆς ἐξετάσεως, ἡ δὲ καθαρισ, ἡ ἐπιβαλλομένη ἐπὶ προελεύσεων ἐκ τοῦ Κόλπου τῆς Νεαπόλεως καὶ ἐξ οἰουδῆτινος λιμένος ἡ μέρους τῆς μεταξὺ Δευθερουπόλεως καὶ Καρατζιαλῆ κειμένης Ἀκτῆς, ἀρθῇ.

—§—

Ὁ Διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων δέχεται προσφοράς διὰ τὴν ἐντός τῆς νῆσου μεταφοράν τῶν γραμματοπηρῶν καὶ δεμάτων διὰ τοῦ ἐτος 1895.

—§—

Ἐστάλησαν πρὸς τὴν ἐν Ἰδίαις κυβερνήσιν διὰ τοῦ «Dunkeld» τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ ἐκλεκτοὶ ὄντοι τῆς Κύπρου.

—§—

Ἐν Βορδῷ τῆς Γαλλίας διοργανοῦται παγκόσμιος ἐκθεσις, ἥς θὰ συμμετάσχῃ πάντα τὰ ἔθνη, ἀποστέλλοντα εἰς αὐτήν, εἰς οὐρανία καὶ λαϊκά ποτά. Ἡ ἐκθεσις αὕτη ἀρξεται τῇ 1ῃν Μαΐου τοῦ προσεχέως ἔτους.

—§—

Ὁ ἐν Ἱερουσολύμοις καγκελλάριος τοῦ Ἰταλικοῦ Προξενείου κ. Vincenzo Bernabei ἀντήλθαξε πρὸ ἡμερῶν δακτύλιον ἀρραβῶνα μετὰ τῆς ἐκ Λάρνακος δεσποινίδος Emma G. Pascolini. Τοῖς μνηστευθεῖσιν εὐχόμεθα τὴν στέφιν ταχεῖαν καὶ εὐδαίμονα.

—§—

Ὁ ἰκανὸς καὶ δραστήριος λογιστὴς τῆς ἐνταῦθα Ὀθωμανικῆς Τραπεζῆς κ. Μ. Βαλδασερίδης προήχθη εἰς τὰ μίαν.

—§—

Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Παύλου Δημητριάδου μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἑλένης Β. Ζαχαριάδου. Τοῖς νεονύμφεσι εὐχόμεθα εὐδαίμονα συζυγικὸν βίον.

—§—

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν κατέπλευσε τὸ «Δάνκελ», τὴν τετάρτην τὸ «Ἀντών» καὶ τὴν περαστικὴν τὸ «Laju» ὅπερ παραλαμβάνει σῖτον τῆς Κυβερνήσεως.

—§—

Εὐχαρίστως μνησάνομεν ὅτι τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν τῷ χωρίῳ Τρύλλων δημοτικοῦ σχολείου ἀνέλαβεν ὁ δραστήριος καὶ ἐπιμελὴς διδάσκαλος κ. Α. Μ. Δημητριάδης, ἐφ' ᾧ καὶ συγ-

χαίρομεν τοῖς ἐγχωρίοις ἐπὶ τῇ ἀγαθῇ ἐκλογῇ τῶν.

—§—

Διδάσκαλος τοῦ παρθεναγωγείου Λευκάρων διωρίσθη ἐφέτος ἡ δεσποινὶς Ἀγγελικὴ Η. Μιχαηλίδου, τελειόφοιτος τοῦ ἐνταῦθα παρθεναγωγείου, ἀκούσασα ἐπὶ τρίμηνον καὶ τὴν νέαν μέθοδον ἐν τῇ δημοτικῇ σχολῇ τοῦ Ἀγ. Λαζάρου. Συγχαίρομεν τοῖς Λευκαρίταις ἐπὶ τῇ καλῇ ἐκλογῇ τῶν.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ἡμῖν ἡ ἀκόλουθος ἐπιστολὴ πρὸς δημοσίευσιν, σταλείτω παρὰ τοῦ ἐν Μαγχεστρίτῃ ἐμφορευομένου ἡμετέρου συμπατριώτου κ. Μιχαηλίδου:

Ἐπειδὴ τελευτήσω, ὡς σὲ εἶνε γνωστὸν, ἐκυκλοφόρησεν ἡ εἰδησις ὅτι ἡ Ἀγγλία μέλλει νὰ παραδῶσιν τὴν Κύπρον πρὸς τὴν Τουρκίαν, ἠθεωρήσαμεν καλὸν, ὡς ἐνδιαφερόμενοι, νὰ ζητήσωμεν πληροφορίας περὶ τοῦ κατὰ πόσον ἡ εἰδησις αὕτη ἔσται ἀληθής, ἐλπίομεν δὲ τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Κύριε,

Ἐνστάλην παρὰ τοῦ κόμητος Κιμπερλί νὰ βιβαδιώτῃ ὑμῖν παραλαβὴν τῆς ἐπιστολῆς σας τῶν 11 ἰταμῶν, δι' ἣς ζητεῖτε νὰ μείνῃ ἐν ὑπάρξει ἀληθὴς τῆς εἰς τὰ ὑπὸ τῶν ἐρημιῶν γραφέντα, περὶ διαπραγματεύσεως μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας, ὅπως παραδῶσιν πρὸς τὴν τελευταίαν ἡ νῆτος Κύπρος.

Εἰς ἀπάντησιν σας πληροφορῶ ὅτι τὰ ἀνωτέρω δημοσιευθέντα δὲν ἔχονται ἀληθείας, τοιαύτη διαπραγματεύσεως δὲν ἔλαβε χώραν.

Σεπτεμβρίου 17 1894.

Διατελῶ κτλ.

Francis Bertie.

Ἐξηκοντούτης τὴν ἡλικίαν ἐτελεύτησε τὴν πρῶτην τῆς παρελθούσης δευτέρας ἐν Λεμεσῶ χρηστὴ καὶ ἐνάρετος δέσποινα, ἡ

ΘΗΡΕΣΙΑ ΔΗΜ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ
χριστιανικῶς βίωσασα καὶ ἐκθρέψασα ἑλληνοπρεπῶς τὰ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς θρησκείας ἀπαρηγόρητα αὐτῆς τέκνα. Ἡ μακαρίτης κατήγετο ἐκ διαπρεποῦς τῆς Λεμεσσῶ οἴκου, ἥτο δὲ πρότυπον καλῆς συζύγου καὶ μητρὸς φιλοσκόργου. Προώρως ἐστερήθη τοῦ προσφιλεστάτου αὐτῆς συμβίου, ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ σταδίου καὶ ἐν ὥρᾳ, καθ' ἣν ἡγωνίζετο ὁ σθεναρὸς πολιτευτὴς ὑπὲρ τῆς φιλότατης πατρίδος.

Ἡ κηδεὶα τῆς μακαρίτιδος Θηρεσίας ἐγένετο μετὰ τῆς δεύσης νεκρικῆς πομπῆς, κατ' αὐτὴν δὲ προσήλθο, οἱ τιμῶντες τὴν μνήμην αὐτῆς πολῖται. Ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτῆς κατέθηκε στέφανον μετὰ κατὰλλήλου προσφωνήσεως ὁ κ. Νικολ. Ελ. Λαυίτης, δικηγόρος.

Ἐκ βίθους καρδίας συλλυπούμενοι τοῖς τέκνοις καὶ συγγενέσι τῆς μεταστάσης, δεόμεθα ὅπως ὁ Πανάγαθος τὰξὶ τῇ ψυχῇ αὐτῆς ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται!

ΛΗΣΤΡΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Φοβερόν δράμα ἔλαβε χώραν τὴν 7ῃν ἡμέραν ἐν Ἑλλάδι, εἰς δεκάλεπτον μόλις ἀπόστασιν ἐξωθὴ τῆς Λαμίας, καταπλήξαν βαθέως σύμπασαν τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Ὁ τῆς πόλεως ταύτης εἰσαγγελεὺς μετὰ τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ δύο γραμματέων συνελήθησαν ὑπὸ τῆς συμμορίας τοῦ διαβοήτου ληστάρχου Παπακυριτοπούλου, ἐνῶ συνωδεύοντο ὑπὸ τριῶν ἐρίπων χωροφυλάκων, οἵτινες ἅμα τῇ ἐμφανίσει τῶν ληστῶν ἐδραμον εἰς ἀναζήτησιν τῶν ἀποσπασμάτων, ὡς γράφει ἀθηναῖκον φύλλον, οὐδὲν ἐργὸν μέρος λαβόντες πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν ληστῶν.

Ἡ εἰδησις ἐγνώσθη μετ' ὀλίγον παρὰ τοῦ ἀμαξηλάτου καὶ τῶν γραμματέων, οὓς ἀρῆκαν ἐλευθέρους οἱ λησταί, μεθ' ὧν τεσσαράκοντα ἄνδρες τοῦ πεζικοῦ συντάγματος, οἱ ἀστυφύλακες καὶ ἅπαντα τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα συγκεντρωθέντα ἐπυεταν εἰς καταδίωξιν τῶν ληστῶν. Ἰπέρισχυσεν ἡ γνώμη ὅτι ἔπρεπε τὰ παραβλήψαι τὴν διάσωσιν τῶν αἰχμαλώτων, προκειμένου περὶ τῆς καταστροφῆς τῶν ληστῶν, διὸ καὶ διεβιβάσθη διαταγὴ, ἵνα ἡ καταδίωξις ἐξακολουθήσῃ μετὰ πάσης μὲν προφυλάξεως διὰ τὴν διάσωσιν τῶν αἰχμαλώτων, ἀλλὰ καὶ μετὰ πάσης θυσίας ἐν ἀνάγκῃ ἀπολύτῳ.

Τὴν 6 1/2 μ.μ. οἱ λησταί, τέσσαρες τὸν ἀριθμὸν, ἐνέπεσαν εἰς ἐνέδραν εὐζώνων, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ὑπῆξε τραγικώτατον. Ἐφρονέθησαν οἱ λησταί μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν Παπακυριτοπούλου, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐκ τῶν αἰχμαλώτων ὁ μὲν εἰσαγγελεὺς εὐρέθη νεκρὸς, ὁ δὲ ἀνακριτὴς βρέως πληγωμένος. Ὁ σῶος τοῦ δυστυχχοῦ εἰσαγγελεὺς ἐγένετο ὑπὸ τῶν ληστῶν διὰ γυαταγανίου, καθ' ἣν ὥραν ἐπολιόρηθησαν, ὁ δὲ ἀνακριτὴς ἔφερε τραύματα σφαιρῶν ἀγνώστων ὑπὸ τίνων ἐκ τῶν ληστῶν ἢ τῶν εὐζώνων, ἀπερ τῷ ἐπήνεγκον κατόπιν τὸν θάνατον.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἠρίθμει τὸ τρίτον μόλις ἔτος τῆς ὑπηρεσίας του, τὸ δὲ στάδιόν του ἐδοξάσθη διὰ πολυτίμων ὑπηρεσιῶν κατὰ τῶν λυμαινόμενων τὴν χώραν συμμοριῶν, δι' ἃς ἐκλήθη ληστωρὶς. Ὁ ἀνακριτὴς δὲ ὑπελείπετο τοῦ εἰσαγγελεὺς ὡς πρὸς τὴν ἰκανότητά καὶ τὸ θῆρος, ἥτο δ' εἰς τῶν νεωτάτων δικαστῶν καὶ εἶχεν ἡλικίαν 28 μόλις ἐτῶν. Ἀμφότεροι μετὰ μοναδικὸν ζήλου εἰργάζοντο εἰς τὴν καταδίωξιν, συνεμερίσθησαν δὲ πάντας τοὺς κινδύνους καὶ ἔπεσον ὁ εἰς παρὰ τὸ πλεονὲν τοῦ ἄλλου, ἀγωνισταὶ τοῦ καθήκοντος.

Ἡ κηδεὶα τοῦ εἰσαγγελεὺς ἐτελέσθη δημοσίᾳ δαπάνῃ, ἡ δὲ κυβερνήσις

ἀπένειμεν αὐτῷ θανόντι τὸν χρυσὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος. Αἱ δέουσαι τιμαὶ ἀπενεμήθησαν καὶ πρὸς τὸν ἀνακριτὴν.

Μέρος τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου κατέκρινε τὴν ἀπόφασιν τῆς κυβερνήσεως, ἵνα ἡ καταδίωξις γείνη ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ «μετὰ πάσης θυσίας», τοῦναντίον δ' ἐπιδοκιμάζουσι ταύτην τὰ «Ἡμερήσια Νέα» τοῦ Λοιδοῦ, διότι, λέγουσι, θέλουσι διδάχῃ ἐν τῷ μέλλοντι οἱ λησταί, ὅτι οὐδὲν δύναται νὰ ἐλπίζωσιν ἐκ τῆς συλλήψεως αἰχμαλώτων.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ.

Ἐτελέσθησαν τὴν 11 7ῃν ἡμέραν ἐν Πειραιεὶ τῆς εὐοίωνου ταύτης σχολῆς τῆς ἑκαταετίας τῇ 10 π.μ. ἐν μεγάλῃ συρροῇ τῶν τε ἀρχῶν καὶ ἄλλων κεκλημένων, εὐλογήσαντες τοῦ μητροπολίτου. Τὸν ἐορτάσιμον λόγον ἐξεφώνησεν ὁ εἰς τῶν ἱδρυτῶν κ. Ὁδων Ρουσόπουλος, ἐκθέσας συντόμως καὶ σαφῶς τὸν σκοπὸν, τὸν προορισμὸν καὶ αἰτία τῆς ἱδρύσεως τῆς ἀκαδημίας καὶ τὸ κατὰ τὸ πρόγραμμα. Ὁ χάριστησε κατόπιν πάντας τοὺς συντελέσαντας εἰς τὴν ἐπιτυχὴ ἐναρξιν τοῦ ἔργου, ἐν οἷς συγκατηρήθημεν τὸν ἀντιβασιλέα, ἐγερνάντα τὸ καταστατικόν, τοὺς ὑπουργοὺς τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν ναυτικῶν ὑποστηρίξαντας ὡς αὐτῶς ἠθικῶς τὸ ἱδρυμα, ὅπως καὶ τὸν τέως νομαρχεῦντα Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. Ὡς αὐτῶς ἐξέφρασε θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸν ῥέκτην δημαρχον καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῆς γείτονος πόλεως, διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ προστασίαν, ὡς καὶ τὸν ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρομὸν, διὰ τὰς εὐκολίας, ἃς παρέχει εἰς τοὺς καθηγητὰς καὶ μαθητὰς τῆς Ἀκαδημίας. «Ὁπου δὲν ἀμάρξει ἡ βιομηχανία, ἐκεῖ νοσεῖ ὁ πολιτικὸς βίος». Ἐξακολουθήσας ὁ κ. Ρουσόπουλος ἀνέπτυξε τὰ ἐκ τῆς κατεργασίας τῶν γεωργικῶν προϊόντων τῆς Ἑλλάδος προσδοκώμενα ὀφέλη. Προσεκάλεσεν ἐντέλει τοὺς νέους τῶν διαφόρων μερῶν τῆς τε ἐλευθέρας καὶ δουλῆς Ἑλλάδος νὰ ἐπιδοῶσιν εἰς τὰς πρακτικὰς ἐπιστήμας, εἰκονίτας διὰ ζωγραφῶν χρωμάτων τὴν Ἑλλάδα τῆς προσεχούσης δεκαετηρίδος, καθ' ἣν θὰ ἔχωσιν ἤδη φανῇ οἱ καρποὶ τῆς εἰς τὰς πρακτικὰς ἐπιστήμας ἐπιδόσεως. Μετ' αὐτὸν ἀντεφώνησεν ὁ πρέσβης τοῦ ἐν Πειραιεὶ δημοτικοῦ συμβουλίου κ. Ε. Στρατήγης ἐκ μέρους τοῦ ἐνεκα ἀσθενείας μὴ παρασταθέντος δημάρχου κ. Ρεῖσινα, τοῦ ὁποῦ τὸν λόγον διὰ τοῦτο οὗτος ἐξεφώνησεν. Ἐν τέλει παρετίθησαν ἀναψυκτικὰ διάφορα εἰς τοὺς παροπταθέντας, οἵτινες ὁμοθυμῶς ἠύχοντο προκοπὴν ὑπὲρ τῆς λαμπρῆς ταύτης σχολῆς. Ἡ ἑσπρὴ ἐν γένει ὑπῆρξε σεμνὴ καὶ ἀπὸλητικὴ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ΣΙΝΟ-ΙΑΠΩΝΙΚΑ.

Ἐξ Ἰαπωνίας ἀγγέλλεται εἰς τὸ πρακτορεῖον Ρέουτερ ὑπὸ ἡμερομ. 10) 22 τρέχ. ὅτι ἡ Ἰαπωνικὴ κυβέρνησις ἀπόφασιν ἔχει νὰ ἐπωφεληθῇ ἐκ τῶν νικῶν αὐτῆς καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ παύσει δυνάμει τὸν πόλεμον πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ χειμῶνος. 8.000 ἄνδρες διετάχθησαν αἰφνης νὰ κατευθυνθῶσι πρὸς τὰ μεθόρια ἄγνωστον κατὰ ποῖον τρόπον χρησιμοποιοῦνται γε νικῶς πιστεύεται ὅτι παρυσκευάζονται ἢ πραγμάτων μετὰ τὴν στρατιωτικὸν κατορθώματος. Ὁ ἐ. Ἰαπωνία ἐν θυσιασμῷ εἶνε μέγιστος. Τὰ στρατεύματα πανταχοῦ ἀεὶ ἐν τῇ ἐνέργειᾳ. Αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ κατέχουσι πᾶσας τὰς σιδηροδ. γραμμάς. Τὸ μέγιστον μέρος τῶν στρατευμάτων μεταφέρεται εἰς τὸ ἐν Ἰρσσίμα γενικὸν αὐτοκρατορικὸν ἀρχηγεῖον, ἐνθα ὁ Μικῆδης θὰ ἐπιθεωρήσῃ ταῦτα. Ὁ στρατὸς τρέφει πλῆρη πεποίθησιν περὶ τῆς νίκης.

Μετὰ τὰς τελευταίας νίκας τῶν οἱ ἰάπωνες παρασκευάζονται νὰ καταφέρωσι καίριον τραῦμα κατὰ τῆς Σινικῆς καὶ δώσωσι πέρας εἰς τὸν πόλεμον, ἐκστρατεύοντες κατὰ τοῦ Πεκίνου, ὅπερ δὲν φέρει μεγάλας δυσχερείας ἀφοῦ εἶνε κύριοι τῆς θαλάσσης. Ἐάν πρὸ τινων δεκάδων ἑτῶν δραξ. εὐρωπαϊκῶν εἰσηλθόν νικηφόροι εἰς τὸ Πεκίνον, διατὶ νὰ μὴ πράξῃ τὸ αὐτὸ καὶ ἡ Ἰαπωνικὴ στρατιὰ ἐξ 80—100 χιλ. ἀνδρῶν; Μήπως κατὰ τὸν στρατιωτικὸν ὀργανισμόν εἶνε κατωτέρα τοῦ ἀριστοεὐρωπαϊκοῦ στρατοῦ. Ὅτι τὸ σκεῖον ταῦτο ἔχουσι κατὰ νοῦν ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς σπουδῆς, μετὰ τῆς παρασκευάζεσθαι στρατιὰ 80,000 ἀνδρῶν, ἥτις θεαίως δὲν εἶνε προωρισμένη διὰ Κορέαν, ἀφοῦ ἡ τελευταία λαμπρά νίκη τῶν ἰαπώνων ἐξησφάλισεν αὐτοῖς τὴν κυριαρχίαν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ.

ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΑΦΟΡΜΑΙ ΤΟΥ ΕΝ ΝΕΑΠΟΛΕΙ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ Κ. ΚΡΙΣΠΗ.

Ὁ «Μηθύων» τῆς Ῥώμης δημοσιεύει ἐπιστολὴν ἀφορῶσαν τὸν ἐν Νεαπόλει λόγον τοῦ Κρίσπη καὶ προσθέτει ὅτι τὸ αὐτομνηστὴρ προέρχεται ἡ ἐπιστολὴ αὕτη εἶνε εἰς κατὰστασιν νὰ γνωρίζῃ τὰ ἐμπνεύσαντα τὸν λόγον τοῦτον αἰτία. Κατὰ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, τὰ αἰτία εἶνε ἡ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας προσέγγισις, τὰ ζητήματα τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς καὶ ἡ πιθανότης προσερχοῦς «Conclavio», ἥτοι συνλεύσεως τῶν Κορδοναλίων πρὸς ἐκλογὴν νεοῦ Πάπα.

ΤΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΝΑΥΤΙΚΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ.

Τὰ μεγάλα ναυτικά γυμνάσια, εἰς

ἃ παρίσταται ὁ Γερμανὸς αὐτοκράτωρ ἐν Σβινεμουνδε, ἐνεργοῦνται μετὰ μεγάλης μυστικότητος. Ἀπαντες οἱ συρρέσαντες ἐπισκέπται ἀπομακρύνονται αὐτῶν μετ' αὐστηρότητος. Λέγεται ὅτι δοκιμαζονται ἐν αὐτοῖς πολλοὶ νεοὶ ἀνακαλύψεις. Τα γυμνάσια θὰ τελειώσωσι δια γενικῆς προσβολῆς ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν ἀκτῶν τῆς Πρωσίας.

ΤΑ ΕΝ ΑΡΜΕΝΙΑ.

Τὰ ἀρμενικὰ πράγματα πολλὰς προξενούσιν ἀνησυχίας. Τὰ κυρδικὰ στρατεύματα ὡν μέχρι τοῦδε ἐγένετο χρῆσις πρὸς καθήκοντα τῶν χριστιανῶν εἶνε δυσηρεστήμενα.

— Ἐν τοῖς ἡμιεπισήμοις τοῦ Λονδίνου κύκλοις διαφεύδονται αἱ φήμες αἱ ἀφορῶσαι εἰς ἀγγλοϊταλικὴν ἐκστρατείαν κατὰ τοῦ Καρτούμ.

ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ ΕΠΙ ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΑΗΘΡΗΓΟΥ.

Αἱ ἐφημερίδες ἀγγέλλουσι τὴν ἐναρξιν ἀνακρίσεων ἐπὶ προδοσίᾳ, ἀναγομένη εἰς τὴν πώλησιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν τοῦ σχεδίου ἐπιστρεφείας. Πρόκειται περὶ τινος ἀτόμου καλούμενου Καλλιάνη, περιδεύοντος ἐμπορικῶν ὑπαλλήλων ἑλίου τινὸς τῆς Ζυρίχης, ὅστις προτεκλήθη ὑπὸ δύο κατωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, ἵνα διαπραγματευθῇ τὴν πώλησιν ἀπορρήτων, αἵτινα ἐνδιέφερον τῇ Γαλλίᾳ. Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ ἐγράφετο ἐπιστολὴ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς «Μικρᾶς Ἐφημερίδος».

ΕΛΛΗΝ ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ ΝΕΟΥ ΟΠΛΟΥ.

Σπουδαία, κατὰ τὰς πληροφορίες τῶν εἰδημένων ἐρεῖρες, ἐγένετο ὑπὸ τινος ὀπλοποιῶ ἐξ Ἡλείου κατὰ τὸν ἡμέτερον καὶ ἐν Ἀθήναις διυμνόντος. Ἡ ἐφεύρεσις αὕτη συνίσταται εἰς τὴν ἀπλοποίησιν τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ ὀπλοῦ, διαμεινόντος νὰ ἐργάσῃ ἀποτελεσματικώτερον καὶ εἰς πολὺ ἐλάττωσιν σχετικῶς χρονικὸν διάστημα, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ὀπλον Γερᾶ.

Τὸ ὀπλον τοῦ «Ελλήνου» ἐφευρέτου θὰ ἔχῃ μόνον δύο κινήσεις ἀπὸ τῶν τεσσάρων τοῦ Γερᾶ. Κατωθεν τοῦ κλισιοσκοπίου ὑπάρχει ἐλατήριον, ἔπερ πιεζόμενον διὰ τῶν δακτύλων τῆς κρατούσης τὴν κάννην. Χεῖρες ὡθεῖ τὸ κινητὸν οὐρτίον, ὅπερ συμπαρασύρει καὶ τὸ φυσίγγιον. Αὕτη εἶνε ἡ δευτέρη κίνησις. Ὅταν τὸ κινητὸν οὐρτίον εἶνε ἐξηγμένον, τίθεται τὸ φυσίγγιον, ἀφίεται τὸ ἐλατήριον καὶ διὰ πίεσεως τῆς σκανδάλης γίνεται ἡ ἐκπορροή. Αὕτη εἶνε ἡ πρώτη κίνησις.

Πάντα ταῦτα δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐντὸς ἀλίγων δευτερολέπτων ὑπὸ τῆς φρεσίνης τοῦ.

ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ.

Τὸ ζήτημα εἶνε καθαρῶς αἰσθητικόν, ἂν καὶ μόλις ἐμμέσως σχετίζεται πρὸς τὴν τέχνην, διὰ τὴν ὁποίαν φροντίζει ἡ αἰσθητικὴ, ὁ δὲ πόλεμος εἶνε τότε μᾶλλον πεισματώδης. καθόσον ἡ χάρις διεξάγμενος ὑπὸ γυναικῶν καὶ πρόκειται οὐτὲ περισσώτερον οὐτὲ ὀλιγώτερον περὶ καλλοῦ.

Κάτω ὁ στηθάδεσμος! εἶνε τὸ σύνθημα τοῦ αἰσθητικοῦ πολέμου. Ὁ στηθάδεσμος, ὅστις μέγιστον τοῦδε ἡθωρεῖτο ἀναπόφευκτος διὰ πᾶσαν γυναῖκα, θέλουσαν νὰ ἐπιδείξῃ τὴν σωματικὴν τῆς καλλονὴν ἢ νὰ διαρβώσῃ πολλὰς ἐλαττωματικὰς γραμμάς τοῦ σώματος τῆς, ὁ στηθάδεσμος, ὁ φύλαξ τῶν παλμῶν, τὸ χρησφόρετον τῶν ὀνείρων καὶ πόθων, τὸ καταφύγιον τῶν παυσάρων, ἡ παρηγορία τῶν λιποσάρων, καταργεῖται, ἐκπίπτει ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ θρόνου ἐν ᾧ τὸν εἶχον ἐγκαταστήσει αἱ ἀξιώσεις τῆς νεωτέρης αἰσθητικῆς, θελήσης νὰ υπαγάγῃ τὸ σύγγρονον γυναικεῖον σῶμα εἰς γραμμάς ἀρχαίων ἀγαλμάτων.

Ὁ στηθάδεσμος καταργεῖται, κάτω ὁ στηθάδεσμος! φωνάζουν αἱ νεαραὶ ἀγγλίδες, ὡν ἡ πρὸς τοὺς συρμούς μανία δὲν ὑστερεῖ τῆς τῶν Παρισιανῶν. Συνίστη ἐπὶ τούτῳ σὺλλογος, τέλειος ὅς ὅλους τοὺς κανόνες, συντάξῃ τὸ καταστατικόν του, μὲ τὰ κεφάλαιά του, μὲ τὰ άρθρα, ἐφήρῃ τὰς ἀρχὰς του καὶ ἀπείτειλεν ἐπὶ κλησιν πρὸς εὐλας τὰς διεθνεῖς ἀδελφείας, καὶ πρὸς τὸ ὅραϊον φύλον πάσης ἐθνικότητος καὶ ζητεῖ τὴν ὑποστήριξιν εἰς τὸν νέον αὐτὸν αἰσθητικὸν ἀγῶνα, ὃν μετὰ τόλμης καὶ θάρρους ἀνέλαβε. Κυρίως σκοπὸς τοῦ σὺλλογου τούτου, σκοπὸς διακηρυχθέντος ἐν ἀρχῇ ἐν τῷ καταστατικῷ του εἶνε ἡ καταργησις τοῦ στηθάδεσμου, οὗ, ἥτις καὶ ἄλλα τινὰ, δευτερεύοντα ζητήματα, ἐπιδιώκει τὸ σωματικὸν αὐτό. «Ὅχι παρῆγορον συρμόν, λέγει, — Ὅχι παραδοξολογικὴ κομφόρτις! — Κάτω αἱ ἀλλόκοτοι καὶ παρῆγοροι ἀμφιβολίαι, — Κάτω οἱ συρμοὶ οἱ καταστρέφοντες τὸ κάλλος τοῦ σώματος,» καὶ τόσα ἄλλα.

Αἱ φιλόκαλοι ἀγγλίδες αἱ ἀπερτίζονται τὸν σὺλλογον — καὶ εἶνε ἀπειρα τὰ μέλη τοῦ καλλισθητικοῦ ἐκείνου σωματικῶν — δι' ἐπιθυμίαν καὶ εἶνε, λέγουσιν, βέβαιον, ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ τελείως, θὰ πραγματοποιηθῇ ὁ ἐπιδιωκόμενος διὰ τοῦ καταστατικοῦ τῶν σκοπός, καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ προγράμματι τῶν ἐπιτελούντων τὴν σύμπερην καὶ τὴν συνδρομὴν ὅλων τῶν γυναικῶν εἰς τὴν σπουδαίαν τῶν, ἥτις σπουδαία σκοπεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν πεποιθήσιν ὅτι καὶ ἡθικῶς καὶ σωματικῶς κερδίζει πολὺ περισσώτερον ἐνδυσμένη κατὰ τοὺς κανόνες τῆς λογικῆς ἢ κατὰ τὰς παραδόρους καὶ ἀλόγους ἀξιώσεις τῶν ἐκείνου συρμῶν. Ἡ λογικὴ δ' αὕτη ἀμείβεται δὲν ἀποκλείει τὴν καλλιπλοῖαν, πρὸς δ' ἀπέχουσα τοῦ νὰ παραβλάπῃ τὴν καλλονὴν τοῦαντίον τὴν ἀναδεικνύει ἐπὶ μᾶλλον καὶ συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν διατήρησιν αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ στηθάδεσμου καὶ τινων ἄλλων παρεμποδίζοντων τὴν φυσικὴν τῶν σώματος διαμόρφωσιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν κινήσεων αὐτοῦ, κινήσεων αἱ ὅσαι ἐνδυναμῶνουν τὸ μυικὸν σύστημα, θὰ ἐπινέλθῃ ὁ συρμὸς πρὸς δρελὸς τοῦ τε γυναικεῖου φύλου καὶ τῆς ἀνθρωπότητος θέν γένει. Διότι οὐδέμια ἀμφιβολία ὅτι ἡ ὑγίεια εἰνεμήτρ τῆς καλλονῆς, καὶ ὅτι αἱ ὑγιεῖς μητέρες γεννῶσιν ἄνδρας ὑγιεινότερους καὶ κατὰ σῶμα καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν.

Ὁ στηθάδεσμος, λέγει τὸ καταστατικόν τοῦ σὺλλογου ἐκείνου, ἔχει μόνον τὴν ὑγίαν καταστρέφει, ἀλλὰ καὶ τὰς πλαστικὰς γραμμάς τοῦ σώματος διαστρέφει καὶ διαμορφοῖ ἐναντίον τῶν κανόνων τῆς ἀληθείας αἰσθητικῆς.

Ὁ σὺλλογος πρὸς τοῦτο προτίθεται νὰ διοργανίσῃ διεκτικὴν ἐκθεσιν ἐν Λιβερπούλῃ, ἐν τῇ ὅπου σῶματα ἐκ κρεῶν θὰ δεκνύωνται εἰς τοὺς δισκοπύλους τὰς φυσικὰς θάλασσας. αἵτινες ὀφείλονται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ στηθάδεσμου.

Τὸ ζήτημα οὖν εἶνε τώρα ἂν θὰ ὑπερσχύσῃ ποτὲ ἡ γνώμη τῶν αὐτῶν, καὶ ἂν αἱ λοιπαὶ γυναῖκες θελήσουν ποτὲ νὰ ὑπαταχθῶσιν εἰς τὴν λογικὴν καὶ νὰ ἐννοήσων πού ἔγκειται ἡ καλλονὴ τῆς.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΤΟΛ

«Ἀγαπῶ τὸ ὅραϊον, τὸ ἰδεώδες ἐν τῇ φύσει, τὸ ἔξοχον, τὸ μεγαλοπρεπὲς ἐν τῇ τέχνῃ» ἔλεγεν εἰς τὸν αἰσθητικὴν θαυμαστήν τῆς. «Ἐντροπὴ εἰς τὴν χλόην τῶν ἄγρων, εἰς τὸ γλυκὺ φλυαῖσμα τοῦ ρυακίς καὶ εἰς τῶν βουρῶν ἀνθούλια, ἐξέρχεται εἰς τὰς καλλονὰς τῆς γῆς, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ αἰθέρος. Εἶνε ἡ ζωὴ μου! αὐτὰ καὶ μόνον εἶνε ἡ καθημερινὴ μου τροφὴ καί...»

Μαρία! ἐφώναζε κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἀπὸ τοῦ μαγειρείου ἡ μητὴρ, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ὅτι ὁ ἐκάλος τῆς κόρης τῆς ἦτον εἰς τὴν αἰθούσαν. Μαρία! ποῖος σοῦ εἶπε νὰ φᾶς ὅλον ἐκεῖνο τὸ βαθυλὸν πιάτον μὲ τὰς πατάτας, τὸ ὁποῖον ἐπερίσειεν ἀπὸ τὸ γεῦμα. Δὲν σοῦ εἶπα ὅτι πρέπει νὰ τῆς φυλάξωμεν διὰ τὸ δειπνῶν; Μὰ αὕτη σοῦ ἡ λαιμαργία κόρη μου! τὸ ξέρεις ὅτι θὰ κάμῃ τὸν καυμένον τὸν πατέρα σου νὰ γεωκοπήσῃ;

Εἰς τὴν Ζακυνθινὴν «Ἐλπίδα» ὁ γνωστὸς ἐκείνης ποιητῆς Ἀριστίδης Καψοκέρραλος, δημοσιεύει μετὰρρασιν ἐνὸς ποιήματός τοῦ Μετταστασίου, ἄξιαν ἀναδημοσιεύσεως.

Συχνὰ 'στὰ μικρὰ σπητάκια,
Στῶν φτωχῶν τὴν κατοικίαν
Ἐκεῖ ὅπου ἡ δυστυχία
Καὶ ἡ γούμνια κατοικεῖ,
Πλέον καλλίτερα ἡ φιλία
Εἰς τὰ στήθη ἐκείνα ζῇ.

Παρὰ 'στὰ λαμπρὰ παλάτια
Ποῦ τὰ πλούτη καὶ ἡ εὐτυχία
Ζοῦν με φρόνον, με ὑπόψια
Καὶ μ' ἀπάτη φροδερή,
Κι' ἐν φανῇ 'λίγη φιλία
Θὰ 'ναι ψεύτικη καὶ αὐτή.

Καὶ ὀλίγη ἀλήθεια! :
Πολὺ δύσκολα δύναται τις νὰ φαντασθῇ τὸν πρῶτον ἀνδρῶν γυναικός — ἀλλὰ καὶ πολὺ δυσκολώτερα τὴν... κόλυσιν.

Τί ἐστὶν ἔρω; :
«Ὅχι πλέον σὴ συστολὴ τῆς καρδίας εἰς ἐν μόνον ἄν καὶ ἡ διαστολὴ τοῦ ὅπου αὐτοῦ μέγιστον τοῦ Θεοῦ τοῦ Οὐγκῶ, ἀλλ' ἡ παραρροή τῆς καρδίας ἡ ἐμπνεύουσα θεησκευτικὴν πίστιν εἰς τὸ ἄδύνατον.

Ὁ αὐτὸς γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δι' ἐρωτικῆν ὑπόθεσιν παραλόγου ἐποχῆς, ἔσον σοβαρὸς καὶ ἂν ὑπῆρξεν ὁ τοιοῦτος ἔρω. Δὲν συμβαίνει ὁ μὴ τὸ αὐτὸ καὶ μετὰ τὴν γυναῖκα. Εἰς αὐτὴν ὁ ἔρω οὐτὸς παραμένει ἱερὸς, τελεωμένος εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας τῆς, τρυφερός πάντοτε ὡς ποίημα, ὡς μυθιστορικὴ περιπέτεια ἀνευ λύσεως. Τοῦτο ἄρ' ἐπὶ προέχεται διότι ἡ γυνὴ δὲν ἔχει τὸν φιλόλογον χαρακτῆρα τοῦ ἀνδρός, ἡ δὲ εἶναι τὴν καρδίαν... εὐρυχωροτέραν;

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σίτο ς, πρὸς γρ. 12—14 τὸ καλόν.
Κριθὴ, πρὸς γρ. 8—8 1/4
Ὁρὸς ἐντόπιος, πρὸς γρ. 16.
Βαμβακώπορος πρὸς γρ. 2 1/4 τὴν λίτραν.
Βαμβάκι α, πρὸς γρ. 12—13 τὴν λίτραν (ὁκ. 2 1/2).
Βρώμη, πρὸς 22 παρ. ἡ ὁκ.
Μαλίνα 12—14 τὴν λίτραν.
Ἐλαίον, ἐσωτερικὸν πρὸς γρ. 14 τὴν λίτραν.
Ἐλαίον ἐντόπιον, πρὸς 16 τὴν λίτραν.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 312 τὸν σάκκον.
Καφές, πρὸς γρ. 21 1/2 τὴν ὁκάν γονδρ.
Ὁρὸς ἐντόπιον, πρὸς γρ. 175—182 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ. 6—6 1/2 τὴν ὁκάν.
Πετρελαῖον Καυκάσου πρὸς γρ. 36—37.
Χαρρὸν πρὸς 70—72 γρ. τὸ καντάρ.
180 ὁκτόν.
Μελίαν ἀγρικήν γρ. 182.
Ὁ βάμβαξ, ὁ βαμβακώπορος καὶ ἡ σταρκὴ πληρώνουσι τὴν δεκάτην κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

Υπεύθυνος
ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Τύποι ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ